

På vei inn i den personlige intuisjon - del 1 1983 / 1984

For meg personlig oppstår intuisjon i dialogen mellom underbevissthet og overbevissthet (hva nå enn "overbevissthet" måtte bety).

For å sitere Lille-Maud Vonlausbråten ([F. Stabel](#)); "Fornuften er en ensom ting – hvor ofte er man ikke alene om å stole på den".

Derfor har jeg valgt intuisjonen som ledesnor i min kunst, sammen med "Treenigheten" (det siste kommer jeg tilbake til i siste post).

Dette er nærmest å regne som en samtale med meg selv - men om det skulle ha noen interesse for andre, så er dere velkommen inn.

På begynnelsen av åttitallet hadde jeg bestemt meg for å studere egyptologi ved universitetet i Uppsala.

En liten lapp i en butikk i Oslo sentrum.

Lappen fortalte at de søkte etter noen som ville være med i et atelierfelleskap i Korsgata på Grünerløkka. Da var min skjebne beseglet.

"Life is what happens to you while you're busy making other plans" (John Lennon).

I 1983 hadde jeg min første separatutstilling. Det første bilde her er fra den utstillingen. Det neste bilde er fra andre separatutstilling.

"Tråden" i begge utstillingene var å utforske det sort/hvite maleriets muligheter og egenart.

[Heftiges Malerei](#) var for meg hverken et mål eller standard. For meg var det heller et viktig utgangspunkt.

Tidlig åttital (noen sier på slutten av søttitallet) så skjedde en ny tsunami innen kunstverdenen. Det var "Heftiges Maleri", en form for punke-ekspressjonisme.

Stilarten hadde oftest både heftige malestrøk og sterke farger, men farger, ikke meg nei (-:

Selv fant jeg ut at farger for meg bare ble "dekorasjon" på toppen av det egentlige bildet. Sta som et esel som jeg er, bestemte jeg meg for at jeg ikke skulle bruke farger FØR det var helt nødvendig for meg.

«JANES MALERI» - 227 x 118 cm

Dette maleriet er fra min andre separatutstilling, 1984. Som en ser fra neste bilde, så er det ganske stort, he he

Alle maleriene er fortsatt bare i sort / hvitt. Husker ikke så mye fra utstillingsåpningen, sett bort fra to ting (det ble vel litt "fuktig" som en sier det...)

Det første var at [Ryszard Warsinski](#) anbefalte meg å legge bort sort pigment og heller blande sort fra de tre hovedfargene.

Jeg er vanligvis ikke mottagelig for "gode råd", men dette fulgte jeg umiddelbart, og har aldri rørt sort pigment etter den kvelden.

Det andre jeg husker var at [Ludvig Eikaas](#) kom med medbrakt fele, og den spilte han på "uten ende". Vet ikke helt om det var fela som ikke var stemt, eller om det var Ludvig 😊

Her henger bildet hos en av de større kunstsamlerne. Før han kjøpte det hang det i resepsjonen på [Savoy hotell](#), rett ved siden av det gamle Nasjonalgalleriet i Universitetsgaten.